

Любов Логущ,

к.ю.н., доцент кафедри галузевих правових наук
Національного університету «Києво-Могилянська академія»

ВИКЛАДАЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЮРИДИЧНА ПРАКТИКА: СПІВВІДНОШЕННЯ І ПРОБЛЕМА ПОЄДНАННЯ

Стан і перспективи розвитку реформування юридичної освіти викликають дискусії у колі вчених-правників, професіоналів-практиків та юридичної громадськості. Подальше загострення актуальності цієї теми можна пояснити тим, що, нарешті, переважна більшість населення України усвідомила всю значущість професії юриста для розбудови правової держави.

Щоправда, значення вищої юридичної освіти в Україні стверджується інколи не досить логічно. Йдеться, насамперед, про подальше хаотичне збільшення нових юридичних вузів. Причому підготовкою юристів «найвищого ґатунку» останнім часом займаються не лише профільні навчальні заклади, а навіть такі, як, наприклад, технічні, сільськогосподарські, промислові вузи тощо.

Але масовість у підготовці юриста — це ще не найгірше. Головна проблема в тому, що, орієнтуючись у переважній більшості на кількість, вузи, які активно пропонують свої послуги на ринку юридичної освіти, фактично забувають про якість підготовки майбутніх фахівців. А тому склалася критична, але досить типова ситуація, коли фаховий потенціал юристів — випускників вузів з престижними назвами відповідає, у кращому випадку, рівню юридичного ліцею.

На мою думку, пріоритетним напрямом реформування вищої юридичної освіти залишається підвищення якісного рівня підготовки майбутніх юристів, що багато в чому залежить від викладацького складу. Це нелегка справа, оскільки пов'язана

вона з кадровими проблемами в галузі юридичної освіти, що і є темою засідання нашого «круглого столу».

Тему для моєї доповіді «Викладацька діяльність і юридична практика, співвідношення і проблеми поєднання» обрано не випадково, оскільки на правничому факультеті в НаУКМА я викладаю такі дисципліни, як «Цивільний процес», «Господарський процес України», «Міжнародний комерційний арбітраж».

Вибір мною цих практичних дисциплін не є випадковим, бо за фахом я — адвокат, засновник і партнер адвокатської фірми «Логуш, Борсук, Бронфман та Калишевич». Адвокатською діяльністю я займаюсь безперервно вже 26 років і вважаю, що поєднання практичної юридичної діяльності з діяльністю викладацькою дає мені можливість викладати зазначені дисципліни на професійному рівні та формувати у студентів професійний інтерес до вивчення цих практичних дисциплін і стимул (мотивацію) щодо вибору в майбутньому практичної юридичної діяльності за фахом.

Окрім позитивних моментів у співвідношенні викладацької діяльності з юридичною практикою в їх поєднанні є і певні проблеми.

Зокрема, я, як партнер адвокатської фірми, є незалежною у своїй адвокатській діяльності, що дає мені можливість успішно працювати за сумісництвом. Проте не все так просто й легко в поєднанні викладацької діяльності і юридичної практики. Проблеми навчальних закладів полягають у пошуку практичних працівників, які займаються юридичною практикою, наукова діяльність, фаховий досвід та здібності яких дозволяли б успішно поєднувати викладацьку діяльність і юридичну практику.

На нашому правничому факультеті серед викладачів є чималий відсоток сумісників — професіоналів у юридичній практичній діяльності. Зокрема, це судді, працівники банків, податкової служби, апарату Верховної Ради України, нотаріуси. Залучення цих осіб до викладацької діяльності стало можливим завдяки нашому деканові Володимирові Миколайовичу Сущенку, його діловим, професійним, комунікативним рисам, активності та вмінню переконувати.

Проте слід погодитись, що це питання треба вирішувати на державному рівні шляхом створення ринку праці викладачів, створення реєстру викладачів, розширення аспірантури, докторантури, інституту пошукацтва в інших навчальних закладах та започаткування аспірантури і докторантури на нашому пра-

вничому факультеті, що створило б умови для підготовки науково-викладацьких кадрів.

Немає сумніву, що наше засідання «круглого столу», сприятиме розвиткові наукових контактів і зв'язків між науковцями. Дякую за увагу і запрошую учасників «круглого столу» до обговорення доповіді.

Liubov Lohush,

Candidate of Juridical Sciences

Associate Professor, Department of Branches of Legal Sciences

National University «Kyiv-Mohyla Academy»

**LECTURING AND PRACTISING
BY LEGAL PROFESSIONAL:
CORRELATION
AND PROBLEM OF UNITING**

The article raises an important problem concerning the role of teaching personnel in legal education in Ukraine, namely the combination of lecture's job with legal practice in the context of prospects of reforming legal education.

As a lawyer with 26 years in profession the author uses her experience to analyze the merits and demerits of bringing together the two significant lawyer's activities: teaching and field of legal practice.

Amongst the main drawbacks of lawyer's training she names, perhaps, the worst one which lies in the fact that while giving priority to quantity, most of educational institutions offering their services on legal education market actually forget quality. This has led to a critical though widely spread situation when professional potential of those graduated from higher education institutions bearing prestige titles corresponds, in a better case, to that of a specialized-in-law lyceum graduates.

The author thinks that the first priority way to reform higher legal education still remains to improve the quality of the would-be lawyers training, this being much dependent on the teaching staff.

This is a hard work implying the resolution of staff problems which will be discussed at one of the «round tables» within the conference.

Amongst the ways to enable the problems of teaching personnel to be solved at the state level the author lists the following: to create the teaching profession market through making up the law teachers register; to intensify the activities of postgraduate, extramural postgraduate and doctoral training institutes within the higher education institutions and start the institute of postgraduate and doctoral training with law faculties so that every faculty and educational institution may have opportunities and facilities to prepare its own scientific and teaching force.